

The Complete Works of William Shakespeare - på svenska

På Kvartersscenen 2Lång i Göteborg sätter Lasse Beischer från 123 Shtunk upp en svensk version av *The Complete Works of William Shakespeare* (något förkortad) med Tobias Rosén, Magnus Hjelm och Johan Carlberg på scen. Jag får en intervju med dem på teatern efter en repetition av uppsättningen som har premiär i höst.

– Ni ska spela *The Complete Works of William Shakespeare*. Vad är det för en pjäs?

Lasse: Det är ett gäng amerikaner som kommer till London från början. De berättar om Shakespeare och alla hans pjäser, och försöker spela alla pjäserna på 90 minuter. En slags "infotainment", en komedi där man samtidigt lär sig mycket om Shakespeare och hans pjäser. Ungefär hälften av pjäsen är från Shakespeare, och hälften är berättande. Och vi använder Hagbergs översättning av pjäserna.

Tobias: Pjäsen är från 1987, men den har reviderats flera gånger, för det har ju hänt ganska mycket tidsmässigt sedan dess. Vi påbörjade översättningsarbetet, och sedan kom flera revideringar, så vi har börjat om gång på gång.

Magnus: Upphovsmännen (The Reduced Shakespeare Company) ville också att vi skulle göra nytt från den uppdaterade versionen. Vissa saker som var kul på 80-talet är inte kul idag. Så en del skämt är helt enkelt borttagna.

– Vad var er relation till Shakespeare innan ni började med pjäsen?

Johan: Jag har ändå jobbat ganska mycket med Shakespeare. Både regisserat och spelat, till exempel *Romeo och Julia* i Lasses regi på Teater Jaguar, och jag har gjort en egen version av *Trettondagsafton*. Man har också sett filmer förstås, och så lär man sig mycket nu när man jobbar med pjäsen.

Tobias: Jag är ganska oerfaren när det gäller Shakespeare, och jag har fått Lasses onda öga (skratt). Visst har jag

Affischbild om *The Complete Works of William Shakespeare* skolan med Narren i *Som ni vill ha det*. 123 Shtunk har gjort mycket Shakespeare, som till exempel *Hamlet*, *Romeo och Julia* och *Kung Lear*.

– Varför ville ni göra den här pjäsen?

Lasse: Vi i 123 Shtunk har ju varit på 2Lång och spelat några gånger, och den energin och den glädjen som finns på det här stället har vi haft som ledstjärna i vårt arbete. Pjäsen vi nu ska spela betydde väldigt mycket för mig när jag såg den i London på 80-talet. Och sedan har jag tänkt att den är som gjuten för Kvartersteatern 2Lång, med deras sprittande energi. Jag har också försökt få in lite botten i den.

– Det blir väl en del improvisation också vad jag har förstått?

Johan: Ja, det är det fina med Lasse att han har kapat en hel del i texten

Kvartersscenen 2Lång – teater för komedi, musik, improvisationsteater och kurser. Här finns bar, mat och en riktigt gô stämning. En kvartersscen, helt enkelt!

Text: 2Lång

koll på ett antal pjäser, och vet vad de handlar om. Men jag är inte så bevandrad i Shakespeares historia, även om man läste en del på teaterutbildningen. Det är en utmaning att göra detta, och att äntligen få kasta sig in i Shakespeare.

Magnus: Jag håller med. När jag gick på Wendelsbergs folkhögskola hade vi ett Shakespeare-block, men annars har jag inte jobbat mycket med det förrän nu.

Lasse: Jag är nästan uppvuxen med Shakespeare, i alla fall ända sedan jag började med teater. Jag sökte scen-

Repetitionssbild: Tobias Rosén, Magnus Hjelm och Johan Carlberg i kort scen ur *Macbeth*. Foto: Roland Heiel

just för att vi ska få utrymme för att vara oss själva. Och att göra det vi tycker om, när det uppstår något i stunden, och att då ta vara på det och leka med det hela tills det är dags att gå vidare.

Tobias: Improvisation är ju det vi i huvudsak har hållit på med här på 2Lång sedan vi öppnade 2013, och även innan dess. Men vi har inte jobbat så mycket med manus så vi blev väldigt glada när Lasse sa att han ville göra den här pjäsen med oss.

– Hur fungerar det med att något så när hålla tiden när man improviserar?

Magnus: Det är mycket magkänsla. När vi spelar *Club Bingo* och *Way of Broadway*, som är våra stora föreställningar, då säger vi att sluttiden är ungefärlig. Men vi har gjort detta så länge så vi vet känner det på oss. Som ifall första akten drar över lite, så får vi hålla ihop det lite i andra akten. Och man känner väldigt väl om det fungerar, om det är roligt eller inte, och när det är dags att gå vidare.

– Är alla Shakespeares pjäser med i er version av *The Complete Works of William Shakespeare*?

Johan: Det finns alltid något inbakat ur varje pjäs. En del får lite mer utrymme, som till exempel *Romeo och Julia* och *Hamlet*, pjäser som alla känner till.

Tobias: När vi har gått igenom originalmanus, har vi ändå upptäckt att det har saknats vissa pjäser, som *Cymbeline* och *Pericles*, och dem har vi nu lagt till i efterhand, för vi upptäckte att "originalarna" hade missat dem. Och vi har diskuterat *Two Noble Kinsmen*, men konstaterade att den inte tillhör samlingen, så den har vi inte med.

– Förbereder man sig på annat sätt än att lära sig manus i en sådan här föreställning?

Johan: Man dyker ner mer i Shakespeare, läser några pjäser. Vi grundar vårt Shakespeare-kunnade för att ha med oss det.

Repetitionsbild: Tobias Rosén, Magnus Hjelm och Johan Carlberg i kort scen ur *Titus Andronicus*. Foto: Roland Heiel

Magnus: Och vi har ju alltid Lasse att tillgå, som en stor kunskapsbank. "Vad menar han här? Vad är det här? kan man fråga." "Jo, det är så här, och så här ...", säger Lasse. "Jaha!" säger vi, och så försöker vi anamma det.

– Det här med publikkontakt, hur jobbar man med det? Tänker man på när det ska ske eller kommer det bara?

Magnus: Det kommer ganska spontant för oss, för just det är vi ganska rutinerade på. Alla tre har jobbat med det på 2Lång, och dessutom i många år på Astrid Lindgrens Värld. Där improviserar man med barnen i publiken när man inte spelar scener. Det är det vi kan bäst, och det har vi med oss hela tiden, så vi behöver inte jobba så mycket med det. Men i den här pjäsen försöker vi lägga det så oimproviserat som möjligt.

– I pjäser utan improvisation lär sig ju en skådespelare att börja sina rep-

Repetitionsbild: Johan Carlberg och Magnus Hjelm i kort scen ur *Romeo och Julia*. Foto: Roland Heiel

liker på stickreplik, alltså när en annan skådespelare avslutar sin replik. Hur fungerar det när man improviserar?

Johan: Det handlar om att vi är trygga med varandra, och ifall något skulle hända så löser vi även det med improvisation: "Oj, nu har vi kommit av oss!" Där har vi en frihet på det sättet.

Tobias: Det är också det som är roligt, just detta att vara transparent i skådespelet. Jag ser nästan fram emot att glömma bort min text, och säga till mina kolleger: "Jag vet fasen var jag är nånstans". Jag älskar personligen när jag kollar på teater att se haveri. Det är roligt att se en väl-repeterad pjäs, men ännu roligare är att se om den havererar, och sedan fortsätter. Då blir det mänskligt och man känner *med*.

– Behöver man ha sett Shakespeares pjäser för att hänga med, och om man *har* det, blir det då lite extra lager?

Lasse: Nej, man behöver inte ha sett en enda pjäs, men man kommer nog bli ganska intresserad och gå hem och kolla. Men om man har sett olika pjäser kommer man absolut förstå olika svängar på ett annat sätt.

Intervju: Roland Heiel

Pjäsen spelas 22 september - 17 oktober

